

[Wilhelm.]

nalisering af den slags ting, men det ville dog være interessant at se, hvor vidt et flertal som dette bag blokadeforbuddene vil gå i henseende til overskridelse af alle tidligere gældende bestemmelser, herunder straffelovbestemmelser og grundlovsbestemmelser, for at opnå deres mål på dette område.

Vi er selvfølgelig imod hr. Brusvangs dagsordensforslag, ligesom vi vil være imod de kommende forslag, det fra venstre, der behandles i morgen, og det, der ellers kommer, og det, som justitsministeren har været så venlig at hjælpe disse antiblokadepartier med vedrørende politivedtægten.

Om Christianiadagsordenerne har jeg først et par ting, jeg skal have afklaret, som fru Hanne Reintoft nævnte. Der er ingen modstrid med det, SF skriver i sin dagsorden, og det er helt korrekt, når jeg sagde og SF bekræftede, at det er gjort efter aftale, i det bedste samarbejde mellem de to partier som en direkte aftalt arbejdsdeling på dette område.

Fru Hanne Reintoft sagde, at hun ikke rigtig kunne forstå det, når vi nu sagde, at det ikke var nogen aftalefrist den 1. april. Det er rigtigt. Datoen den 1. april er opfundet. Den er efterrationaliseret af de partier, som ville legitimere deres indgreb her den 1. april, men den ligger ikke i nogen som helst aftale. Det er derimod rigtigt, hvad der står i SFs dagsorden, at den gældende aftale udløber i årets løb.

Desuden vil jeg gerne efterlyse en ting, for det har vi jo ikke fået. Det var ikke rigtigt, hvad hr. Freddy Madsen sagde her, at fru Hanne Reintoft havde klarlagt DKPs stilling til disse dagsordener. Vi har fået at vide, at de af nød og betryk kunne stemme for vores ændringsforslag, men det klare, det tydelige, det, der burde siges om Christiania, og som vi har tilsuttet os, nemlig SFs dagsordensforslag, har vi ikke hørt DKPs mening om, og jeg vil da gerne have at vide, hvad DKPs mening om dette her er. Jeg synes da, det er i orden, hvis DKP ændrer mening. Sidste år, den 30. april, fremsatte de selv et dagsordensforslag, som sluttede med den hensigt at afvikle Christiania snarest muligt efter den 1. april 1976. Mener man det stadig væk, så synes jeg, man skal sige det, og mener man, at man kan tilslutte sig SFs dagsordensforslag, så skal man ikke

dække sig ind under, at der er nogle uklarheder osv. Den dagsorden er stjerneklar, og den støtter vi, og vi har som sagt haft det bedste samarbejde om disse ting.

Så må jeg til sidst sige, at der ikke er ét parti fra og med socialdemokratiet og hele vejen ud til højre, der har ofret ét ord på vores ændringsforslag om i det mindste at sige „uden unødvendig forsinkelse, hvorunder det betragtes som en selvfølge, at rømning ikke indledes, så længe retssagen løber.“ Jeg har påvist — og der er ikke kommet så meget som ét ords kommentar fra justitsministeren — at regeringens påstand er faldet, den påstand, som regeringen havde også den dag, justitsministeren fremlagde sin redegørelse, som hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag henviser til. Den er jo faldet, den er underkendt ved landsretten, hele grundlaget er smuldret.

Her taler man om lov og orden, her taler man om at følge spillets regler, og så har vi christianitterne, der efter alle spilleregler kører en retssag og vinder første runde af den, og regeringens påstand er røget sig en tur. Så bliver jeg nødt til at spørge justitsministeren direkte: når statsministeren, når justitsministeren, når den socialdemokratiske ordfører over én kam siger: vi må afvise alle andre forslag end vores egne, herunder VS' ændringsforslag, mener justitsministeren, at det vil være i orden at foretage den rømning af Christiania, medens retssagen løber? Ja eller nej? Mener han, at det vil være i orden at igangsætte og foretage en rømning, som i virkeligheden gør denne retssag fuldstændig meningsløs, idet det er aldeles uden betydning bagefter at vinde en sag, når realiteterne er, at i mellemtiden har et flertal herinde, som ikke ville respektere, at denne retssag løb, udraderet området? Ja eller nej, mener justitsministeren det? Man skal ikke have mulighed for at dække sig ind under en bloc og uden at nævne ændringsforslagene med ét ord at sige: vi kan ikke acceptere andre end vores egne.

Lembourn (KF):

Vi nærmer os nu den endelige afstemning om finanslovsforslaget her ved tredje behandling, og jeg finder det derfor rigtigst at give en stemmeforklaring.

Jeg har under anden behandling stemt for langt de fleste af mit partis spareforslag og